GILLETTE లో అత్యంత రద్దీ ప్రదేశం

(ఇంకా ఎదురుచూస్తున్న వారి కళ్ళతో చూసినది)

“ఒక క్లినిక్ రోగులను నయం చేస్తుంది. ఒక సంరక్షణ సమాజం మనుషులను నిలబెడుతుంది.”

I. అత్యంత రద్దీ ప్రదేశం

ఒక ఆరోగ్య సంరక్షణ కేంద్రంలో అత్యంత రద్దీగా ఉండే ప్రదేశం ఏది?

హాలు కాదు.

క్లినిక్‌లు కాదు.

వెయిటింగ్ రూమ్ కాదు.

కారిడార్లు కూడా కాదు.

అత్యంత రద్దీ ప్రదేశం ఏ భవన ప్లాన్ మీదా కనిపించనిదే.

అది భవిష్యత్తు.

లోపలికి వచ్చే ప్రతి ఒక్కరూ తమతో పాటు ఒక ప్రశ్నను మోసుకొస్తారు.

రోగులు.

కుటుంబాలు.

డాక్టర్లు.

నర్సులు.

డైరెక్టర్లు.

నేలలు తుడిచే వ్యక్తి కూడా.

ఇది ఎలా ముగుస్తుందో ఎవరికీ నిజంగా తెలియదు — లేదా, భయం వల్ల, తెలిసినట్టు నటిస్తారేమో.

అయినా, అందరూ మరునాటి కోసం ప్రణాళికలు వేస్తూనే ఉంటారు.

ఇంత మంది ఒకేసారి ఒకే వర్తమానంలో జీవించడం, మొండిగా ఒకే భవిష్యత్తులో నివసించడం నేను మరెక్కడా చూడలేదు.

అందుకే, నాకు తెలిసిన ప్రదేశాలన్నింటిలో అత్యంత రద్దీ ప్రదేశం శ్మశానమే అని నేను నమ్ముతాను.

II. ఉపసంహారం

జీవితానికి వ్యతిరేకం మరణం అని చాలామంది అనుకుంటారు.

నాకు అంత నమ్మకం లేదు.

పునరావాస కేంద్రాల్లో, ఆసుపత్రుల్లో, వృద్ధాశ్రమాల్లో, శ్మశానాల్లో సమయం గడిపిన తర్వాత, నేను వేరే నిర్ణయానికి వచ్చాను.

జీవితానికి వ్యతిరేకం మరణం కాదు.

అది విస్మృతి.

బహుశా అందుకేనేమో, నాకు తెలిసిన అత్యంత రద్దీ ప్రదేశాల్లో శ్మశానం ఒకటి.

మనుషులతో కాదు.

జ్ఞాపకంతో.

జీవితాంతం మనం శ్మశానానికి భయపడుతూనే ఉంటాం.

చిన్నప్పుడు అది ముగింపు ప్రదేశం అని మనకు నేర్పిస్తారు.

పెద్దయ్యాక దాన్ని తప్పించుకోవడం నేర్చుకుంటాం.

విధిగా, వర్ధంతుల కోసం, గౌరవంతో అక్కడికి వెళ్తాం.

మౌనంగా లోపలికి వెళ్తాం, వీలైనంత త్వరగా బయటికి వచ్చేస్తాం.

అయినా, దగ్గరగా చూస్తే, శ్మశానం చనిపోయినవారి ప్రదేశం కాదని నేను కనుగొన్నాను. చనిపోయినవారు అక్కడ ఉండరు.

వారు తాము నివసించిన ఇళ్లలో ఉంటారు.

వారు వదిలి వెళ్ళిన మాటల్లో.

వారి నుంచి మనం నేర్చుకున్న హావభావాల్లో.

మనకు వారసత్వంగా వచ్చిన లోపాల్లో.

మనతో ఇంకా మాట్లాడుతూనే ఉన్న లోటుల్లో.

శ్మశానం బతికున్నవారి ప్రదేశం.

తిరిగి వచ్చేవారిది.

గుర్తుంచుకునేవారిది.

ఇక జవాబు చెప్పలేని వారికి ఇంకా ఏదో చెప్పాల్సి ఉన్నవారిది. అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చినవాడిగా, కానీ అక్కడ చోటు దొరకనివాడిగా, మీకు ఈ మాట చెబుతున్నాను.

III. రచయిత పేజీ

ఈ రచనను ఎవరూ పురమాయించలేదు.

దీన్ని అమ్మలేదు.

ఇది వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం చేసినది కాదు.

పునరావాసపు విలువకు, మానవ గౌరవానికి, మనుషుల మధ్య సంబంధానికి సాక్ష్యం ఇవ్వడానికే ఇది రాయబడింది.

అడిగే ఏకైక రుసుము ఒక ప్రతీకాత్మక డాలర్ — రచనకు చెల్లింపుగా కాదు, సంరక్షణ, ఆశ, బాధ్యతల సంస్కృతి పట్ల ఉమ్మడి నిబద్ధతకు సాక్ష్యంగా.

Ferdinando